

[J. Oskar Andersen]
hovedet forekommer det mig, at Finansudvalgets Medlemmer paa mange Maader tiltager sig en Over-Rigsdagsstilling — det har vi talt om tidligere —, som de efter min Mening ikke er i Stand til at varetage.

Jeg mener, det vil være fuldstændig umuligt, saadan som Forslagsstillerne her tænker sig og har motiveret det, at der kan komme en Ordning mellem anden og tredie Behandling af Finanslovsforslaget. Det er en Henstilling til den højtærede Undervisningsminister, til hvilken han med god Grund kan sige: Den kan jeg ikke efterkomme. I den Henseende er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Ministeren har ikke vist sig i Besiddelse af nogen særlig hurtig Arbejdskraft, i alt Fald i de sidste Samlinger. Jeg skal blot erindre om, at vi stadig har et Teaterspørgsmaal uløst. Ministeren har lovet os her at komme med en Ordning, da det jo ikke blot drejer sig om Opførelsen af den berømte Bygning, men ogsaa om Ordningen af de indre Forhold, men man har ikke set noget til en saadan Ordning trods de Løfter, der i saa Henseende er givet. Jeg venter altsaa ikke, at Ministeren skal kunne løse dette vanskelige Spørgsmaal mellem anden og tredie Behandling, men jeg mener, at det i høj Grad er paakrævet, at Ministeren skrider til en Løsning af det paa den Maade, at han indvilger i, at der bliver nedsat en blandet Kommission, som faar denne Sag til Overvejelse, saaledes at Rigsdagen virkelig kan medvirke til en Ordning sammen med sagkyndige Mennesker paa de forskellige Omraader. Det maa være en Kommission, der bestaar baade af Folk, der har Forstand paa, hvad jeg vil kalde skønlitterære Spørgsmaal, og af Folk, der kan varetage det Hensyn, som jeg unægtelig mener det er i høj Grad paakrævet at varetage, Kunstens og Videnskabens særlige Tarv.

Jeg vil i høj Grad anbefale Ministeren at give et Tilsagn om, at han vil skride til en Nyordning af dette Forhold paa en saadan Maade, at Sagen ikke bliver ensidigt undersøgt af ministerielle Embedsmænd og af de Herrer, der sidder i Finansudvalget, men at den underkastes en grundig Drøftelse af virkelig sagkyndige, naturligvis saaledes, at Rigsdagen har Indflydelse paa den.

Maa jeg saa i øvrigt til sidst udtale min Tilslutning til den Bemærkning, der

blev fremsat af det ærede Medlem Fru Elna Munch, idet jeg ogsaa vil henstille alvorligt til Ministeren, at vi, naar Tilbudene paa Licitationerne foreligger for det kongelige Teater, saa her i Rigsdagen kan faa Meddelelse om, hvordan Priserne i Virkeligheden stiller sig, da der er saa megen Tale om dette Spørgsmaal. Det er muligt, Ministeren har Ret

Formanden: Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at dette Spørgsmaal er ikke til Forhandling her.

J. Oskar Andersen: Jeg troede, at det kunde omtales, siden det ærede Medlem Fru Elna Munch omtalte det.

Formanden: Det er Ændringsforslagene, der er til Behandling.

J. Oskar Andersen: Meget vel, jeg vilde kun udtale min Tilslutning.

Carlsen-Skiødt: Som Medforslagsstiller af Ændringsforslaget angaaende Understøttelserne til Forfattere og Videnskabsmænd vil jeg gerne sige et Par Ord. Jeg rejste Sagen i 1922, og da blev den tidligere Ordning ændret af daværende Undervisningsminister Appel til den Form, der nu har været praktiseret i de sidste 6—7 Aar. Efter min Mening har det vist sig, at denne saakaldte Nyordning fra 1922 ikke har virket tilfredsstillende, og derfor har jeg i Aar kunnet gaa med til, at Sagen rejses paa ny her i Tinget, efter at Sagen i Fjor var rejst af det ærede Medlem Hr. Bindslev, hvor Ministeren efter Rigsdagstidende svarede, at Ministeren heller ikke fandt den nugældende Ordning ideel og var villig til at deltage i en Drøftelse af en bedre Ordning. Da en saadan Drøftelse ikke har fundet Sted og Ministeren mig bekendt ikke har indvarslet til at faa Sagen drøftet, er det, vi ser os nødsaget til at rejse Spørgsmaalet paa ny. Der er gjort opmærksom paa, at det i vort Forslag i Modsætning til Retspartiets Forslag ikke er Tanken, at alle Understøttelser til Forfattere, ogsaa skønlitterære Forfattere, skal slettes. Jeg er ganske enig i det Synspunkt, der har været fremme, at det ikke mindst i et lille Land som vort altid vil være nødvendigt, at der ydes Støtte til